

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-168-00

Druk nr 2577
Warszawa, 25 stycznia 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Projekty aktów wykonawczych do ustawy zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Projekt**U S T A W A**

z dnia ..... 2001 r.

o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

- Art. 1. Ustawa określa zasady wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.
- Art. 2. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w ustawie.
- Art. 3.1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
- 1) wytwarzaniu – należy przez to rozumieć, oprócz działalności wytwórczej, także odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach oraz działalność rusznikarską polegającą na naprawianiu albo wytwarzaniu istotnych części broni niezbędnych do jej naprawy lub na przerabianiu broni poprzez ingerencję w jej istotne części,
  - 2) obrocie – należy przez to rozumieć działalność handlową dotyczącą materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 3) unieszkodliwianiu – należy przez to rozumieć unieszkodliwianie w rozumieniu przepisów o odpadach,
2. W rozumieniu ustawy:
- 1) materiały wybuchowe – są to:
    - a) substancje chemiczne stałe lub ciekłe albo mieszaniny substancji, zdolne do reakcji chemicznej z wytwarzaniem gazu o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otaczającym środowisku, a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, z wyłączeniem amunicji,

- b) materiały pirotechniczne – materiały lub mieszaniny materiałów przewidzianych do wytwarzania efektów cieplnych, świetlnych, dźwiękowych, gazu, dymu lub kombinacji tych efektów, w wyniku bezdetonacyjnej, samo podtrzymującej się reakcji chemicznej, a także wyroby wypełnione materiałem pirotechnicznym,
- 2) broń i istotne części broni - są to broń i istotne części broni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr 53, poz. 549), a także inne urządzenia służące do niszczenia lub obezwładniania celów,
- 3) amunicja – są to wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, służące do niszczenia lub obezwładniania celów,
- 4) wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – są to wyroby specjalnie zaprojektowane dla celów wojskowych lub policyjnych oraz technologia związana z produkcją lub używaniem tych wyrobów.

Art. 4. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym następuje w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Art. 5. W sprawach nie uregulowanych w ustawie, dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia koncesji oraz kontroli działalności gospodarczej, stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958).

Rozdział 2

Zasady koncesjonowania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 6. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
  - 2) obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- wymaga uzyskania koncesji, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 2.

2. Koncesja nie jest wymagana na obrót wyrobami pirotechniki widowiskowej, oznaczonymi kodem klasyfikacji 1.4 G i 1.4 S, określonymi w załączniku A do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 30, poz. 287), oraz

wyrobami pirotechnicznymi stosowanymi w motoryzacji, rolnictwie, ratownictwie, leśnictwie i kolejnictwie.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje broni i amunicji, oraz
- 2) wykaz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, - na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Art. 7. 1. Koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ust. 1, zwaną dalej „koncesją”, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem koncesyjnym”.

2. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny jest obowiązany, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w ust. 1, może zasięgnąć opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Urzędu Ochrony Państwa i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie lub cofnięciu właściwych ze względu na siedzibę przedsiębiorcy lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej wojewodę, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, komendanta wojewódzkiego Policji, Głównego Inspektora Pracy, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki i Szefa Urzędu Ochrony Państwa. Ministra Obrony Narodowej, Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz komendanta wojewódzkiego Policji zawiadamia się również o odmowie wydania koncesji.

Art. 8. 1. Koncesję wydaje się:

- 1) osobie fizycznej, która:
  - a) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa, jeżeli otrzymała zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,
  - b) ukończyła 25 lat, albo 21 lat - w przypadku rusznikarzy,
  - c) posiada co najmniej wykształcenie średnie, z wyłączeniem rusznikarzy,
  - d) udokumentowała przygotowanie zawodowe do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
  - e) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
  - f) nie wykazuje zaburzeń psychicznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego,

- g) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne albo postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe popełnione z winy umyślnej;
- 2) przedsiębiorcy innemu niż osoba fizyczna, jeżeli co najmniej jedna osoba będąca współnikiem handlowej spółki osobowej albo członkiem organu zarządzającego, ustanowionym przez przedsiębiorcę do kierowania działalnością określoną w koncesji, spełnia warunki określone w pkt 1, z tym że warunek, o którym mowa w pkt 1 lit. g) dotyczy także współników spółki, członków organu zarządzającego, prokurentów oraz akcjonariuszy lub udziałowców posiadających nie mniej niż 30% akcji lub udziałów.

2. Koncesję wydaje się przedsiębiorcy, który:

- 1) nie zalega z wpłatami należności budżetowych oraz z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) udokumentował możliwość finansowania działalności gospodarczej w zakresie objętym koncesją,
- 3) zapewnia zatrudnienie osób o odpowiednim przygotowaniu zawodowym,
- 4) udokumentował możliwość spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją, załączając opinie wystawione przez upoważnione instytucje.

Art. 9. 1. Opinie, o których mowa w art. 8. ust. 2 pkt 4, powinny uwzględniać rodzaj przewidywanej działalności gospodarczej i towarzyszące jej zagrożenia. Opinie te powinny obejmować ocenę:

- 1) prawidłowości przyjętych lokalizacji, konstrukcji i wyposażania obiektów produkcyjnych, magazynowych, socjalnych, pomocniczych i innych, z punktu widzenia wzajemnych zagrożeń dla tych obiektów i otoczenia,
- 2) przydatności posiadanych przez wnioskodawcę terenów dla wzniesienia obiektów, o których mowa w pkt 1,
- 3) bezpieczeństwa przewidywanych do realizacji procesów technologicznych oraz występujących w tych procesach surowców, produktów i gotowych wyrobów,
- 4) bezpieczeństwa przyjętych lub przewidywanych rozwiązań aparaturowych.

2. Przed wystąpieniem o wydanie opinii, przedsiębiorca może zwrócić się do upoważnionej instytucji o określenie wymagań, dotyczących przygotowania przewidywanej działalności gospodarczej.

3. Opinie, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, wydaje się na zlecenie i koszt ubiegającego się o nie przedsiębiorcy.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej,

po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, instytucje wydające opinie. Instytucje te powinny posiadać potencjał naukowo-badawczy dający gwarancję należytego wykonywania zleconych czynności.

Art. 10. 1. Potwierdzeniem przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest odbycie szkolenia.

2. Koszty związane ze szkoleniem ponosi osoba szkoląca się.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i przebieg szkolenia, instytucje upoważnione do prowadzenia szkolenia, tryb postępowania w tych sprawach, a także wysokość opłat z tym związanych. Rozporządzenie powinno w szczególności zróżnicować zakres szkolenia, w zależności od charakteru i rodzaju wykonywanej pracy, a także ustalić sposób dokumentowania odbycia szkolenia.

Art. 11. 1. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz w art. 22 i art. 27, są obowiązane przedstawić raz na 5 lat aktualne orzeczenie lekarskie i psychologiczne stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą.

2. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1, przedstawiają orzeczenie lekarskie i psychologiczne organowi koncesyjnemu, a osoby określone w art. 22 i art. 27 - pracodawcy.

3. Opłatę za pierwsze badania ponosi osoba badana, a za kolejne badania pracowników, przeprowadzane w trakcie zatrudnienia, opłatę ponosi pracodawca.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres badań psychiatrycznych i psychologicznych, którym są obowiązane poddać się osoby, o których mowa w ust. 1, a także zakres tych badań u osób posiadających koncesję i osób pozostających w stosunku pracy,
- 2) warunki i tryb:
  - a) odwoływania się od orzeczeń lekarskich i psychologicznych,
  - b) uzyskiwania i utraty uprawnień do przeprowadzania badań przez lekarzy i psychologów,
  - c) wydawania orzeczeń lekarskich i psychologicznych,
- 3) kwalifikacje lekarzy i psychologów, upoważnionych do przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych,
- 4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami oraz wzory stosowanych dokumentów,
- 5) maksymalne stawki opłat za badania.

Rozporządzenie to powinno zapewnić, aby badania obrazowały stan zdrowia psychicznego osób, o których mowa w ust. 1, oraz uwzględnić kwalifikacje lekarzy i psychologów odpowiednie do rodzaju badań, a także okoliczność, że stawki opłat, o których mowa w pkt 5, powinny zapewnić pokrycie kosztów przeprowadzonych badań.

Art. 12. 1. Wniosek o wydanie koncesji powinien w szczególności zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy,
- 2) siedzibę i adres przedsiębiorcy,
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja,
- 5) wskazanie adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
- 6) określenie czasu ważności koncesji,
- 7) planowaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej,
- 8) dane osobowe:
  - a) właściciela,
  - b) wspólników spółki jawnej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej,
  - c) członków organu zarządzającego przedsiębiorcy,
  - d) prokurentów,
  - e) pełnomocnikówwraz z adresami zameldowania na pobyt stały i czasowy tych osób,
- 9) informację o posiadanym wykształceniu i przygotowaniu zawodowym osób, o których mowa w art. 8 ust. 1, a w szczególności o ukończonych szkołach, kursach i szkoleniach oraz pracy zawodowej mającej związek z wnioskowaną działalnością gospodarczą.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć w szczególności następujące dokumenty:

- 1) określające formę prawną wnioskodawcy, w szczególności statut lub umowę spółki albo inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności gospodarczej i organizacji przedsiębiorcy,
- 2) odpis z rejestru przedsiębiorców,
- 3) listę udziałowców albo akcjonariuszy posiadających nie mniej niż 30% akcji lub udziałów,
- 4) określające proporcje udziału kapitału polskiego i obcego w spółce oraz jego wysokość z podaniem siedziby i adresu miejsca zamieszkania wspólnika lub wspólników będących cudzoziemcami,
- 5) zaświadczenia o niekaralności osób wymienionych w ust. 1 pkt 8 za przestępstwa popełnione z winy umyślnej i oświadczenia tych osób, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g),
- 6) zaświadczenia właściwego organu podatkowego o nie zaleganiu z wpłatami należności budżetowych oraz z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o nie zaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne,

- 7) dokument potwierdzający przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 8 ust.1 pkt 1 lit. d),
- 8) orzeczenie lekarskie i psychologiczne, stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą,
- 9) opinie, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4.

3. Przedsiębiorca może dołączyć do wniosku o udzielenie koncesji także inne dokumenty mogące mieć istotne znaczenie dla rozpatrzenia wniosku.

4. Organ koncesyjny może zażądać od przedsiębiorcy innych dokumentów, niż określone w ust. 2 lub dodatkowych informacji uzupełniających, jeżeli w toku postępowania okaże się, że są one niezbędne do rozpatrzenia wniosku o udzielenie koncesji.

5. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2, mają prawo żądać od przedsiębiorcy ubiegającego się o udzielenie koncesji, udzielenia informacji niezbędnych do sprawdzenia danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji oraz dokonać sprawdzenia faktów w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania planowanej działalności gospodarczej.

Art. 13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku składanego do organu koncesyjnego przez przedsiębiorcę ubiegającego się o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, uwzględniając w nim wszystkie informacje określone w art.12 ust. 1.

Art. 14. 1. Koncesja zawiera:

- 1) podstawę prawną,
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 4) imiona i nazwiska wspólników lub członków organu zarządzającego oraz prokurentów w przypadku ich ustanowienia,
- 5) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą została wydana koncesja,
- 6) adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
- 7) planowaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej,
- 8) obowiązki przedsiębiorcy na wypadek zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, na którą uzyskał koncesję,
- 9) termin ważności koncesji,
- 10) datę wydania koncesji.

2. Koncesja może zawierać szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej, określone przez organ koncesyjny, mające na celu zapewnienie ochrony życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

3. Koncesja jest udzielana na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat.

4. W koncesji zamieszcza się pouczenie o obowiązku powiadomienia organu koncesyjnego o podjęciu działalności gospodarczej w terminie 6 miesięcy od daty wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej, pod rygorem jej cofnięcia.

Art. 15. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) podjąć działalność gospodarczą w terminie 6 miesięcy od daty wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej,
- 2) zawiadomić organ koncesyjny o podjęciu działalności gospodarczej, w terminie 14 dni, od dnia jej podjęcia, a także o jej zaprzestaniu.
- 3) zawiadomić organ koncesyjny, w terminie 14 dni, o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych zawartych we wniosku o wydanie koncesji i w dokumentach stanowiących załączniki do tego wniosku, powstałych po dniu wydania koncesji,
- 4) zabezpieczyć wytworzone i zgromadzone towary – w przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 16. Organ koncesyjny odmawia wydania koncesji lub ogranicza jej zakres w stosunku do wniosku o wydanie koncesji:

- 1) jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej, określonych w ustawie,
- 2) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego,
- 3) ze względu na inny ważny interes publiczny, wskazany przez organ koncesyjny w uzasadnieniu odmowy,
- 4) gdy przedsiębiorca znajduje się w likwidacji lub toczy się wobec niego postępowanie upadłościowe,
- 5) jeżeli przedsiębiorcy cofnięto w ciągu ostatnich 10 lat koncesję, z wyjątkiem cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3 i 4.

Art. 17.1. Organ koncesyjny cofa koncesję w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej,
- 2) poprzez swoje działanie stwarza zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego.
- 3) upłynął termin 6 miesięcy od dnia wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej, a przedsiębiorca nie powiadomił o podjęciu działalności,
- 4) przedsiębiorca zawiadomił o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej lub okoliczności faktyczne wskazują na jej zaprzestanie,
- 5) przedsiębiorca został skazany prawomocnym orzeczeniem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej,
- 6) przedsiębiorca uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy,

- 7) przedsiębiorca nie przedstawił aktualnego orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

2. Organ koncesyjny cofa koncesję lub zmienia jej zakres, gdy przedsiębiorca:

- 1) w terminie wyznaczonym przez organ uprawniony do kontroli nie usunął uchybień odnoszących się do warunków wykonywania działalności gospodarczej, określonych w ustawie lub w koncesji,
- 2) rażąco narusza warunki wykonywania działalności gospodarczej, określone w ustawie lub w koncesji.

Rozdział 3

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 18. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wykonuje w taki sposób, aby w normalnych i przewidywalnych warunkach, w całym przewidzianym okresie ich używania, bez celowego stosowania, stwarzały możliwie najmniejsze zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

2. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wykonuje w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich metod technicznych można je było poddać nieodwracalnemu unieszkodliwieniu.

Art. 19. 1. Każdy materiał wybuchowy, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przed uruchomieniem ich produkcji, podlegają ocenie pod względem bezpieczeństwa, zgodnie z wymogami określonymi w art. 18 ust. 1.

2. Potwierdzenie pozytywnej oceny towarów, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 kwietnia 2000 r. o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 489).

Art. 20. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany prowadzić system oceny jakości produkcji, kontrolę produktu końcowego oraz badania wymagane odrębnymi przepisami, zwany dalej „systemem”.

2. W ramach systemu przedsiębiorca w szczególności określa podstawowe zadania na stanowiskach pracy związanych z zarządzaniem i kontrolą

produkcji materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zasady doboru pracowników, archiwizacji dokumentów i danych dotyczących produkcji oraz realizowanych zamówień, a także wytyczne dla kontroli wewnętrznej.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące systemu, uwzględniające ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego w procesie produkcji.

Art. 21. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany opracować plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego i aktualizować go stosownie do zmieniających się okoliczności.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinien odpowiadać plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego. Wymagania te powinny być zróżnicowane w zależności od rodzaju wytwarzanych towarów, o których mowa w ust. 1, i stopnia ich potencjalnego zagrożenia dla otoczenia.

Art. 22. Pracownicy zatrudniani bezpośrednio przy produkcji materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym powinni:

- 1) spełniać wymogi, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. e) - g),
- 2) mieć ukończone 21 lat, z wyjątkiem rusznikarzy,
- 3) posiadać odpowiednie przygotowanie zawodowe,
- 4) posiadać nienaganną opinię wydaną przez komendanta komisariatu Policji właściwego ze względu na ich miejsce zamieszkania.

Art. 23. 1. Wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlegają ewidencjonowaniu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zapewniający ich pełną rejestrację.

- Art. 24. 1. Wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przechowuje się w odpowiednio usytuowanych, przystosowanych i zabezpieczonych pomieszczeniach magazynowych, w warunkach zapewniających ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe wymagania dla pomieszczeń magazynowych, w tym ich warunki lokalizacyjne i niezbędne zabezpieczenie techniczne oraz zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych. Rozporządzenie powinno uwzględniać zróżnicowanie zagrożeń dla otoczenia ze względu na właściwości przechowywanych towarów.
- Art. 25. 1. Przeteterminowane lub nieprzydatne do użycia materiały wybuchowe, amunicja, broń oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlegają unieszkodliwieniu lub odzyskowi.
2. Unieszkodliwienia dokonuje się w sposób bezpieczny dla życia lub zdrowia ludzkiego i mienia oraz możliwie najmniej uciążliwy dla środowiska naturalnego.

Rozdział 4

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

- Art. 26. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, dopuszczone do obrotu, powinny osiągać charakterystyki i właściwości przewidziane przez producenta, w celu zapewnienia ich maksymalnej niezawodności i bezpieczeństwa.
2. Przepisy art. 19 stosuje się odpowiednio przed dopuszczeniem do obrotu towarów, o których mowa w ust. 1.
- Art. 27. Pracownicy zatrudniani przy obrocie materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym powinni:
- 1) spełniać wymogi, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. e) - g),
  - 2) mieć ukończone 21 lat, z wyjątkiem rusznikarzy,
  - 3) posiadać nienaganną opinię, wydaną przez komendanta komisariatu Policji, właściwego ze względu na ich miejsce zamieszkania.

Art. 28. 1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu, podlegają ewidencjonowaniu.

2. Przedsiębiorca będący stroną czynności prawnej mającej za przedmiot obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, jest obowiązany prowadzić ewidencję zawartych transakcji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz okres przechowywania związanej z nią dokumentacji, w celu zapewnienia ich pełnej rejestracji.

Art. 29. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określą, w drodze rozporządzenia, warunki sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz zakres i tryb kontroli przestrzegania tych warunków, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i uwzględniając przepisy odrębnych ustaw, dotyczących tych towarów.

Art. 30. 1. Nabywanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym od przedsiębiorców nie posiadających koncesji na obrót tymi towarami, jest zakazane, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 2.

2. Wyroby, o których mowa w art. 6 ust. 2, mogą być sprzedawane i wydawane osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.

3. Broń, na której posiadanie nie jest wymagane pozwolenie na broń, może być sprzedawana i wydawana wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu tożsamości.

Art.31. 1. Przepisy art. 24 ust. 1 i art. 25 stosuje się odpowiednio.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania organizacyjne i techniczne w zakresie przygotowania obiektów, w których będą przechowywane materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, które powinny uwzględniać zapewnienie ochrony życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Rozdział 5

Kontrola działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 32. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, podlega kontroli, którą sprawują:

- 1) organ koncesyjny w zakresie:
  - a) zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z wydaną koncesją,
  - b) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej,
  - c) oceny wykonywanej działalności gospodarczej z punktu widzenia obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli lub innego ważnego interesu publicznego,
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi i amunicją, wytwarzania broni, z wyłączeniem rusznicarzy, oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także w zakresie ich przechowywania i ewidencjonowania,
- 3) inne organy państwowe:
  - a) wyspecjalizowane w kontroli danego rodzaju działalności, upoważnione przez organ koncesyjny – w zakresie wskazanym przez ten organ,
  - b) w zakresie swojej właściwości i kompetencji określonych w odrębnych przepisach,
- 4) komendanci wojewódzcy Policji - w zakresie wytwarzania broni w ramach usług rusznikarskich, obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także ich przechowywania i ewidencjonowania.

Art. 33. 1. Do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 32, organ koncesyjny może powołać zespół kontrolny, zwany dalej „zespołem”.

2. Na wniosek organu koncesyjnego, minister właściwy do spraw gospodarki, Minister Obrony Narodowej, Szef Urzędu Ochrony Państwa i Komendant Główny Policji, delegują do prac w zespole funkcjonariuszy, żołnierzy lub pracowników podległych albo nadzorowanych jednostek organizacyjnych. W skład zespołu organ koncesyjny może także powołać biegłych i ekspertów, za ich zgodą.
3. Organ koncesyjny, powołując zespół, wyznacza jego kierownika, który koordynuje przebieg czynności kontrolnych oraz sporządza protokół pokontrolny.
4. Czynności kontrolne są wykonywane na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez organ koncesyjny.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 34. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub, chociażby nieumyślnie, wbrew warunkom określonym w koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, można orzec przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 35. Kto sprzedaje i wydaje wyroby pirotechniczne, wyłączone spod koncesjonowania oraz broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie, osobom niepełnoletnim, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 36. Kto wbrew obowiązkom określonym w art. 15 pkt 2 i 3 nie dokonuje zawiadomień, określonych w tych przepisach, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 37. 1. Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawie, o której mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe.

Art. 38. 1. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 78 oraz z 2000 r. Dz. U. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193) w art.14 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”

Art. 39. 1. Koncesje na działalność gospodarczą uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią oraz amunicją, po spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków określonych w niniejszej ustawie, podlegają wymianie w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., a po upływie tego terminu tracą moc.

2. Przedsiębiorca ubiegający się o wymianę koncesji, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o wymianę koncesji w terminie do dnia 30 czerwca 2002 r., po spełnieniu warunków określonych w niniejszej ustawie.

3. Do wniosku o wymianę koncesji stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 i art. 13.

Art. 40. Postępowania wszczęte na podstawie ustawy z dnia 23 grudnia 1988r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149 i Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 73, poz. 321, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199, z 1997 r. Nr 9, poz. 44 , Nr 23, poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54 , poz. 348, Nr 60, poz. 369, Nr 75, poz. 471, Nr 88, poz. 554, Nr 96, poz. 591, Nr 98, poz. 602, Nr 106, poz. 677, Nr 113, poz. 733, Nr 114, poz. 740, Nr 121, poz. 779, Nr 124, poz. 783, Nr 133, poz. 884 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401 i Nr 41, poz. 412) w sprawach udzielenia koncesji i nie zakończone ostateczną decyzją do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 41. Traci moc art. 3 i 18 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 1992 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 i Nr 114, poz. 740).

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r..

UZASADNIENIE

W związku z dyspozycją przepisu art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.), koniecznym warunkiem do koncesjonowania działalności gospodarczej, w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wymagana jest ustawa określająca zakres i warunki wykonywania oraz udzielania koncesji.

W przypadku niewypełnienia tego przepisu, (tj. nie uchwalenia ustawy w ww. zakresie) do dnia wejścia w życie ustawy - Prawo działalności gospodarczej, z dniem 1 lipca 2001 r. - wygaśnie obowiązek uzyskiwania koncesji.

Ze względu na strategiczne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa i obywateli działalności gospodarczej, o której na wstępie, wydaje się być bezdyskusyjnym potrzeba stworzenia prawnych regulacji w tym zakresie.

W wielu płaszczyznach: technicznej, organizacyjnej i kadrowej zasady prowadzenia działalności zarówno dotyczącej wytwarzania i obrotu materiałów wybuchowych, amunicji jak i broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym są podobne. Specyfika poszczególnych dziedzin dotyczy najczęściej szczegółów wymagających regulacji w aktach wykonawczych.

Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy w części koncesjonowania został rozszerzony (w stosunku do aktualnego stanu prawnego) o wymóg posiadania koncesji dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Projekt omawianej ustawy ma tworzyć pewną całość z projektem ustawy o kontroli obrotu z zagranicą towarami, technologiami i usługami o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

Jest to tworzenie spójnego prawa w obrocie krajowym i zagranicznym z wymogami Unii Europejskiej.

Obowiązująca od 37 lat ustawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych uległa całkowitej dezaktualizacji i nie odpowiada istniejącym uwarunkowaniom społecznym i gospodarczym w kraju. Proces dokonujących się przemian gospodarczych, wraz z szybko narastającym zagrożeniem bezpieczeństwa i porządku publicznego stwarzają konieczność pilnego stworzenia spójnej konstrukcji prawnej, regulującej zasady produkcji i obrotu. Z drugiej strony, przewidywane wejście Polski do Unii Europejskiej stwarza konieczność dostosowania polskiego prawa w omawianym zakresie do prawa Unii.

W rozdziale 1 projektu ustawy zawierającym przepisy ogólne zawarto definicje podstawowych pojęć używanych w ustawie.

Rozdział 2 określa zasady koncesjonowania działalności gospodarczej podlegającej regulacji projektowanej ustawy, wymogi jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o koncesję, procedury wydawania decyzji, przesłanki odmowy i cofnięcia koncesji.

Koncesjonowaniu podlega wytwarzanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Broń, amunicja, wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym zostaną szczegółowo określone w wykazie, który zostanie wydany w formie rozporządzenia Rady Ministrów.

Projekt wyłącza (art. 6 ust. 2) z obowiązku koncesjonowania obrót wyrobami pirotechniki widowiskowej, oznaczonej kodem kwalifikacyjnym 1.4.G i 1.4.S, stosownie do klasyfikacji ujętej w Umowie europejskiej ADR, sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r., oraz wyroby pirotechniczne stosowane w motoryzacji, rolnictwie, ratownictwie i kolejnictwie. Pozostawiony zostanie obowiązek koncesjonowania produkcji i obrotu wyrobami pirotechnicznymi należącymi do podklasy zagrożenia 1.3, co pozwoli, w świetle uwarunkowań koncesji, na zdyscyplinowanie producentów i handlowców, a w konsekwencji tego przyniesie poprawę bezpieczeństwa.

W art. 8 określa się kto może ubiegać się o koncesję i jakie muszą być spełnione warunki, aby organ koncesyjny mógł wydać koncesję.

Jednym z wymogów jest posiadanie obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa innego państwa, jeżeli osoba ubiegająca się posiada zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na zasadach wzajemności, o ile umowy ratyfikowane przez Rzeczypospolitą Polską nie stanowią inaczej. Przepis ten jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej. Ponadto osoba kierująca działalnością koncesjonowaną powinna: mieć ukończone 25 lat, a w przypadku rusznikarzy – 21 lat, posiadać co najmniej średnie wykształcenie, legitymować się uprawnieniami zawodowymi do wykonywania określonego rodzaju działalności gospodarczej, być osobą niekaraną, posiadać zdolność do czynności prawnych oraz zdolność psychiczną do wykonywania działalności potwierdzoną orzeczeniem, wydanym przez lekarza psychiatrę i psychologa.

W art. 12 wskazuje się jakie informacje powinien zawierać wniosek o udzielenie koncesji i wymagane dokumenty.

Artykuł 16 zawiera przesłanki, których zaistnienie uzasadnia odmowę wydania koncesji, tj.: jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa, ze względu na inny ważny interes publiczny, gdy przedsiębiorca znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji, albo cofnięto mu koncesję w ciągu ostatnich 10 lat.

Cofnięcia koncesji następuje, gdy: wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej, poprzez swoje działanie stwarza zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego, upłynął termin 6 miesięcy od dnia udzielenia koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej, a przedsiębiorca nie powiadomił o podjęciu działalności, przedsiębiorca zawiadomił o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej lub okoliczności faktyczne wskazują na jej zaprzestanie, przedsiębiorca został skazany prawomocnym orzeczeniem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej, przedsiębiorca uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy, przedsiębiorca nie przedstawił aktualnego orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o którym mowa w art. 11 ust.2.

Organ koncesyjny cofa koncesję lub zmienia jej zakres, gdy przedsiębiorca, w wyznaczonym terminie, nie usunął uchybień, które zostały określone w trakcie kontroli lub rażąco narusza warunki koncesji.

W rozdziałach 3 i 4 określone zostały zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania oraz obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Szczególny akcent położony jest na zapewnienie bezpieczeństwa przedmiotowej działalności oraz kwalifikacje osób bezpośrednio wykonujących działalność gospodarczą objętą koncesją.

Każdy materiał wybuchowy, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlegają ocenie pod względem bezpieczeństwa.

Przedsiębiorca zobowiązany jest zapewnić, aby wykonywane przez niego zadania stwarzały jak najmniejsze zagrożenie dla ludzi jak i środowiska naturalnego.

Osoby zatrudnione bezpośrednio przy produkcji powinny: mieć ukończone 21 lat, odbyć niezbędne dla danego rodzaju działalności szkolenie, posiadać pozytywną opinię komendanta komisariatu Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, nie być karane za przestępstwa popełnione z winy umyślnej.

Proponowane warunki wynikają ze specyficznej działalności, mogącej stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego oraz bezpieczeństwa Państwa.

Wytwarzanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w ramach koncesjonowanej działalności gospodarczej podlegają ewidencjonowaniu, którego szczegółowe zasady i sposób prowadzenia oraz okres przechowywania związanej z nią dokumentacji zostaną określone w rozporządzeniu ministra do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej.

W rozdziale 5 projektu art. 32 i 33 dotyczącym kontroli działalności gospodarczej objętej regulacją ustawy określają kto i w jakim zakresie jest uprawniony do kontroli.

Po przepisach karnych (rozdział 6) umieszczone zostały przepisy przejściowe i końcowe (rozdział 7).

Projekt przewiduje wymianę dotychczasowych koncesji w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją, w ciągu 2 lat od wejścia w życie ustawy. Wymianie podlegałyby te koncesje, których posiadacze spełniliby warunki wynikające z ustawy, w przeciwnym razie koncesje stracą moc.

Przepis ten podyktowany jest koniecznością uporządkowania tego zakresu działalności.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie wymagało utworzenia nowych stanowisk pracy: w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji – 20 etatów kalkulacyjnych w związku ze wzrostem zadań wykonywanych przez Policję w zakresie opiniowania, w szczególności – pracowników zatrudnionych u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie objętym ustawą. Ponadto koszty obejmą druk formularzy wniosków i koncesji. Łączny koszt tych przedsięwzięć będzie wynosił ok. 1 000 tys. złotych i zostanie pokryty z części 42 budżetu – sprawy wewnętrzne.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/1/2001/2000/DHP-agg

Warszawa, 3/03/2001 2000r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy o materiałach wybuchowych oraz zasadach prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu bronią, amunicją i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (pismo nr RM-10-168-00; Nowy Tekst), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem przedstawionego projektu ustawy jest określenie zasad i warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Projekt zawiera m.in. definicje pojęć: „wytwarzania”, „obrotu”, „unieszkodliwiania”, „materiałów wybuchowych”, „broni”, „amunicji” oraz „wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym”. Przewiduje ponadto uporządkowanie obecnie obowiązujących zasad koncesjonowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Przedstawiony projekt ustawy podlega ocenie co do zgodności z przepisami zarówno pierwotnego, jak i pochodnego prawa Unii Europejskiej.

- II. Zgodnie z brzmieniem art. 2 projektowanej ustawy, wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w ustawie (tj. m.in. po uzyskaniu koncesji). Zapis ten ma na celu ochronę bezpieczeństwa państwa i obywateli - przewiduje więc ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej w tym zakresie. Ponadto, Rozdział 2 projektowanej ustawy, reguluje zasady koncesjonowania ww. działalności gospodarczej.

W prawie Unii Europejskiej jest to dopuszczalne, ponieważ przepisy Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską nie ograniczają swobody państw członkowskich w zakresie reglamentowania działalności gospodarczej przy założeniu, że wykorzystane w tym zakresie instrumenty są zgodne z pozostałymi regulacjami prawa wspólnotowego.

Ponadto, Dyrektywa Rady 93/15/EWG w sprawie ujednoczenia postanowień dotyczących wprowadzania na rynek oraz kontroli materiałów wybuchowych przewidzianych do użytku cywilnego (Dz. Urz. WE nr L 121, 15.05.1995), w art. 1, przy określeniu definicji przedsiębiorstwa z sektora materiałów wybuchowych, stwierdza, iż jest nim każda osoba fizyczna lub prawna posiadająca licencję lub zezwolenie uprawniające do produkcji, magazynowania i/lub do obrotu handlowego tymi materiałami.

- III. Art. 3 przedstawionego projektu ustawy zawicura definicje pojęć użytych w ustawie. Z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej znaczenie mają definicje „materiałów wybuchowych”, „amunicji”, „materiałów pirotechnicznych” oraz „broni”. Pojęcia te zdefiniowane są w art. 1 ww. Dyrektywy Rady 93/15/EWG oraz w Dyrektywie Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nad nabywaniem i posiadaniem broni palnej (Dz. Urz. WE nr L 256, 13.09.1991) i odwołują się do definicji opracowanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych w zaleceniach dotyczących transportu towarów niebezpiecznych.

Definicje zawarte w art. 3 projektowanej ustawy są zgodne z definicjami sformułowanymi w ww. przepisach wspólnotowego prawa pochodnego.

- IV. Art. 7 i 8 projektowanego aktu określają warunki, jakie spełnić musi osoba ubiegająca się o wydanie koncesji na prowadzenie działalności w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Art. 8 projektowanej ustawy pozostaje w związku z art. 12, regulującym zawartość wniosku o wydanie koncesji.

Zgodnie z art. 8 pkt. 1 lit a, koncesje wydaje się osobom, które m.in. posiadają obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa – na zasadzie wzajemności, o ile umowy ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej. Wskazany wyżej przepis art. 8 projektowanej ustawy, przewidując stosowanie zasady

wzajemności, należałoby obecnie uznać za niezgodny z prawem Unii Europejskiej, bowiem prawo Unii Europejskiej nie dopuszcza stosowania tej zasady w odniesieniu do prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium innego państwa członkowskiego (art. 43 TWE). **Projektowany artykuł 8 stanie się jednak zgodny z prawem Unii Europejskiej w momencie wstąpienia Polski do Unii Europejskiej**, bowiem projekt przewiduje wyjątek dla przypadków, gdy ratyfikowane przez RP umowy nie stanowią inaczej, zaś jak przywołano wyżej. Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską zabrania państwu członkowskiemu uzależniania realizacji praw, wynikających z jego przepisów, od ich faktycznego respektowania bądź naruszania przez pozostałe państwa członkowskie.

Projektowana ustawa będzie zatem w tym zakresie zgodna z art. 12 i 43 TWE po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej.

Podkreślić należy, że do momentu członkostwa Polski w UE, w mocy pozostanie przepis, który - ze względu na dyskryminowanie obywateli państw członkowskich UE - nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

- V. Art. 11 ust. 4 projektowanej ustawy przewiduje uregulowanie w osobnym rozporządzeniu zagadnień związanych z zakresem badań lekarskich i psychologicznych, którym jest obowiązana poddać się osoba ubiegająca się o wydanie koncesji, jak również osoba już ją posiadająca. **Należy zaznaczyć, że rozporządzenie mające regulować te zagadnienia powinno uwzględniać możliwość uznania badań przeprowadzonych w państwie członkowskim UE, co wynika z ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych.**

W powyższym kontekście należy podkreślić, że ze względu na konieczność ochrony wnioskodawcy przed dyskryminującymi praktykami stosowanymi przez właściwe władze, art. 6 Dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów uzyskiwanych po ukończeniu co najmniej trzyletnich studiów i nauki zawodu w szkołach wyższych (Dz. Urz. WE nr L 19, 24.01.89) oraz art. 10 Dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 grudnia 1992 roku w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. WE nr L 209, 24.07.92), formułują maksymalne wymagania dotyczące formy, w jakiej wnioskodawca zobowiązany jest dostarczyć właściwej władzy dokumenty, które będą musiały być uwzględnione w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 11 ust. 4 projektowanej ustawy.

- VI. Art. 16 i 17 projektowanej ustawy regulują możliwość odmowy lub cofnięcia koncesji, co stanowi formę ograniczenia swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wśród przesłanek, w oparciu o które organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji, wymienia się m.in. zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego oraz ważny interes publiczny.

Zgodnie z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie nr C-55/94, *Gebhard* (Zbiór Orzecznictwa ETS, 1995. Str. I-4165), „niedyskryminujące

reguły ograniczeń dopuszczania do prowadzenia działalności gospodarczej wobec cudzoziemców z WE można stosować tylko wtedy, gdy uzasadnione są koniecznymi okolicznościami interesu publicznego". Trybunał nie podał żadnego zamkniętego katalogu „koniecznych okoliczności”, ale ze względu na ogólne zasady dotyczące wspólnego rynku i zakaz protekcyjnego traktowania własnych przedsiębiorstw zasadniczo wchodzi w rachubę wszystkie okoliczności, które nie mają charakteru gospodarczego i nie służą ochronie krajowych interesów przed konkurencją z krajów europejskich - służą natomiast możliwie szeroko interesom społecznym, które należy zasadniczo ocenić jako obiektywnie ważniejsze od stosowania bez przeszkód podstawowych swobód na rynku wewnętrznym.

Z orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości wynika ponadto, że zezwolenie na stosowanie odmiennych od prawa wspólnotowego zasad prawa krajowego pozwala państwu odstąpić od zasad traktatowych celem ochrony interesów narodowych wyższego rzędu, a więc interesów etycznych, a nie gospodarczych (tak np. w orzeczeniu w sprawie nr 227/82, *Leendert van Bennekom*, Zbiór Orzecznictwa ETS, 1983, str. 3883).

W powyższym kontekście należy jednak podkreślić, iż nawet jeżeli ograniczenie jest zasadniczo uzasadnione, to konieczne jest dodatkowo zbadanie współmierności takiego ograniczenia, które to dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy: nadaje się do osiągnięcia celu, jest ono do osiągnięcia tego celu niezbędne, i gdy jest do niego proporcjonalne.

Klauzule zamieszczone w przedłożonym projekcie ustawy, w tym możliwość odmowy udzielenia koncesji m.in. ze względu na inny ważny interes publiczny, odpowiadają zakresowi przewidzianemu w Traktacie Ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

- VII. Kwestie związane z problematyką wytwarzania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, regulują w prawie Unii Europejskiej postanowienia Dyrektywy Rady 93/15/EWG, w szczególności zaś jej Aneks I, w którym zamieszczone zostały wymagania dotyczące bezpieczeństwa materiałów wybuchowych.

Projektowane artykuły 18 i 19, które dotyczą oceny materiałów wybuchowych pod względem bezpieczeństwa, odpowiadają w swojej treści generalnym wymogom, przewidzianym w punkcie I ww. Aneksu I Dyrektywy Rady 93/15/EWG.

- VIII. Artykuły 20-23 projektu ustawy, nakładając na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych obowiązek sporządzenia oraz prowadzenia wewnętrznego systemu zarządzania i kontroli produkcją, planu postępowania na wypadek zagrożenia, jak również zatrudnienia pracowników spełniających odpowiednie wymagania, są zgodne z postanowieniami Dyrektywy Rady 93/15/EWG, dotyczącymi konieczności

przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy postępowaniu z materiałami wybuchowymi a w szczególności jej art. 16.

- IX. Rozdział 4 projektowanej ustawy reguluje zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Przepisy rozdziału 5 projektowanej ustawy dotyczą kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Przepis art. 26 jest zgodny z Anekssem I do Dyrektywy Rady 93/15/EWG, w zakresie osiągnięcia przez materiały przeznaczone do obrotu charakterystyk i właściwości przewidzianych przez producenta. Przepisy pozostałych artykułów tych rozdziałów również odpowiadają prawu Unii Europejskiej, zgodnie z uwagami poczynionymi w punkcie VII oraz VIII niniejszej opinii.

- X. Pozostałe przepisy projektowanej ustawy nie są objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.

- XI. **W konkluzji stwierdzam, że przedłożony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Projektowany akt nie reguluje jednak wszystkich zagadnień, ujętych w Dyrektywie Rady 93/15/EWG (np. związanych z przemieszczaniem materiałów wybuchowych), jednak w tym zakresie przygotowany ma być osobny projekt ustawy, co wynika ze zobowiązań Polski wynikających z Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa.

Zgodnie ze sformulowaniem Priorytetu 1.1 Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa, jak i ze stanowiskiem negocjacyjnym w obszarze „swobodny przepływ towarów”, strona polska zobowiązała się do wdrożenia Dyrektywy Rady 93/15/EWG do dnia 31 grudnia 2001r. w ustawie o materiałach wybuchowych, która ma być dopiero przygotowana.

Z poważaniem,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej

Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Biernacki
Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 25 stycznia 2001 r.

Cena - 1,20 zł + 22% VAT

